

Arrest

nr. 239 647 van 13 augustus 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO *loco* advocaat B. SOENEN, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 3 oktober 2018 in België is binnengekomen, diende op 8 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 1 en 30 juni 2017 in Griekenland (Eurodac).

1.2. Op 16 maart 2020 nam de commissaris-generaal de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek omdat verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 maart 2020 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/10/2018
Overdracht CGVS: 20/01/2020*

U werd twee keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; een eerste keer op 25 februari 2020 van 9u02 tot 12u15, in aanwezigheid van uw advocate meester Quairiat loco Meester Soenen; een tweede gehoor vond plaats op 6 maart 2020 van 14u01 tot 14u33, en Meester Verstraeten loco Meester Soenen was hierbij aanwezig. Tijdens beide gehoren werd u bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Jemenitische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 1 januari 1985 in Dhamar. U bent van Arabische afkomst en een soefi moslim. U hebt vijf jaar in Dhamar gewoond en u bent daarna uitgeweken naar Al-Hudayda, waar u zes à zeven jaar hebt verbleven alvorens naar Ta'iz te verhuizen. In Ta'iz hebt u Handel en Bedrijfsbeheer gestudeerd. Daarna hebt u gewerkt als groothandelaar en reisde u in het kader van uw werk naar Turkije en China. Daarnaast had u in Ta'iz een atelier waar traditionele Jemenitische kledij werd vervaardigd.

In 2009 bent u getrouwd met S.A.A.. Jullie hebben vier kinderen, die momenteel bij uw moeder in al-Hudayda verblijven. In augustus 2015 is uw echtgenote overleden. Zij was op een dag met uw moeder aan het bellen toen zij ervan getuige was dat gewapende mannen iemand op straat hebben geëxecuteerd. Zij is toen in shock gegaan; ze kreeg koorts en nadien is ze overleden. U zat op dat moment in gevangenschap bij de Houthi's. Op 12 juli 2015 was u immers aan een controlepost op de weg tussen Al-Makha en Ta'iz tegengehouden door rebellen gelieerd aan de Houthi's en Ali Abdullah Al-Saleh. Zij hadden gezien dat u veel geld bij had en beschuldigden u van het financieel steunen van de Moslimbroeders en de rebellen van Hamoud Saeed al-Mikhlafi. U werd meegenomen naar een verlaten school in de regio Berbasha nabij Ta'iz waar u werd ondervraagd en gemarteld. Tijdens de periode van uw gevangenschap moest u ook wapens en munitie naar de frontlijn brengen en loopgraven bouwen. Op een dag raakte u in gesprek met een bewaker die ook afkomstig was van Ta'iz. U vertrouwde hem toe dat u wilde vluchten en hij zei dat hij met A.M., de regionale leider, zou bespreken of hij u mits de betaling van een som geld, kon vrij krijgen. U mocht daarop enkele van uw cliënten telefonisch contacteren zodat zij geld konden sturen naar ene A.O., iemand die u kende en die in dezelfde regio als de bewaker woonde. Daarop zou u dan het nummer van A.O. aan de bewaker geven zodat hij het geld in ontvangst kon nemen. Op die manier werd u vrijgekocht voor een bedrag van 1.650.000 riyal. In ruil voor uw vrijlating, wou A.M. dat u het land zou verlaten, zodat hij niet zou verlinkt worden. U werd daarop ondergebracht bij ene Abu Fatima, in Sana'a, alvorens u een vlucht kon nemen naar Jordanië. De luchthaven was toen in handen van de Houthi's en rond 23 december 2015 bent u vanuit Jemen naar Jordanië gevlogen.

Na aankomst in Jordanië hebt u daar geprobeerd om een eigen restaurant uit te baten, maar u werd opgelicht. U kon ook geen verblijfsvergunning krijgen en na meer dan een jaar in Jordanië te hebben verbleven, besloot u naar Turkije te gaan. Begin 2017 vloog u naar Istanbul, waar u ongeveer 5 maanden hebt gewoond. Daarna ging u illegaal naar Griekenland. Uw vingerafdrukken werden er op 30 juni 2017 geregistreerd. Op 18 september 2017 kent de Griekse overheid u een internationale beschermingsstatus toe. U stelt dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk waren en u er moeilijkheden had werk en onderdak te vinden. Daarenboven werd u geslagen en werd uw zak afgenomen. Toen u naar de politie ging vroegen ze u geld opdat u een aangifte zou kunnen doen. Ten gevolge hiervan bent u op 3 oktober 2018 naar België gevlogen, alwaar de Dienst Vreemdelingenzaken uw verzoek om internationale bescherming op 8 oktober 2018 heeft geregistreerd.

U stelt niet te willen terugkeren naar Griekenland omwille van de moeilijke levensomstandigheden. U vond er moeilijk werk en huisvesting.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: de overlijdensakte van uw echtgenote, de geboorteaktes van uw kinderen Q., O. en H. en een kopie van de eerste pagina van uw paspoort.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn, de brief die werd opgesteld door de Griekse Dublinunit die is toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meer bepaald de brief van de Griekse Dublinunit d.d. 6/12/2018 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden.

In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 26/2/2020 & 6/3/2020 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdát u uw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop de huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83- 85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale

bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigten van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde

rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een derde en eerder beperkte aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten (een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, de geboorteaktes van uw drie kinderen en de overlijdensakte van uw echtgenote) kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie, daar zij louter betrekking hebben op de identiteit, nationaliteit en herkomst van u, uw echtgenote en uw kinderen en deze elementen staan hier niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van de artikelen 57/6 van de Vreemdelingenwet ;

Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting ;

Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;

Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;

Schending van het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker geeft aan dat hij het niet eens is met de motivering van de bestreden beslissing en meent, onder verwijzing naar het zorgvuldigheidsbeginsel, dat de commissaris-generaal niet op basis van een correcte feitenvinding, rekening houdend met alle elementen eigen aan het dossier en de meest recente informatie, tot zijn besluit is gekomen. Zijn verklaringen over zijn situatie in Griekenland hadden tot een andere beslissing moeten leiden. Verzoeker benadrukt hierbij dat hij op 18 september 2017 in Griekenland internationale bescherming verkreeg en dat hij Griekenland meer dan één jaar later, op 3 oktober 2018, verliet. Hij leidt hieruit af dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om in Griekenland te blijven, doch dat dit een “onmogelijke opdracht” bleek, gelet op de moeilijkheden die hij er ondervond.

Wat zijn levensomstandigheden in Griekenland betreft, geeft verzoeker aan niet akkoord te gaan met de motivering van de bestreden beslissing dat begunstigten van internationale bescherming in Griekenland bescherming genieten tegen refoulement, dat hen overeenkomstig het EU-recht verschillende voordelen en rechten worden toegekend. Hij meent dat de commissaris-generaal niet aantoonst dat personen die in Griekenland recht hebben op internationale bescherming hierop *in concreto* recht hebben. Uit de

bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal dit heeft getoetst aan zijn actuele situatie, aldus verzoeker.

Verzoeker meent dat zijn dossier onzorgvuldig werd voorbereid, nu hij tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op 25 februari 2020 louter werd bevraagd over zijn situatie in Jemen, doch op geen enkel moment werd geconfronteerd met het feit dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland. Pas tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud op 6 maart 2020 werd verzoeker hiermee geconfronteerd, hoewel de commissaris-generaal, zoals blijkt uit de brief van de Griekse autoriteiten die dateert van 6 december 2018 en aangehaald wordt in de bestreden beslissing, dus al meer dan een jaar op de hoogte was van verzoekers statuut in Griekenland. Hij meent dan ook dat het niet getuigt van een zorgvuldig onderzoek en niet kan worden aanvaard dat hij pas tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met het feit dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland.

Verzoeker meent verder dat de commissaris-generaal zijn verklaringen “*niet ernstig neemt*”. Hij merkt op dat, gezien het tweede persoonlijk onderhoud waar hij bevraagd werd over zijn levensomstandigheden in Griekenland slechts duurde van 14u01 tot 14u33, de commissaris-generaal niet kan motiveren dat hij over de rechten en voordelen verbonden aan het internationale beschermingsstatuut kon genieten in Griekenland, zoals tevens zal blijken uit hetgeen volgt.

Verzoeker gaat vooreerst in op de tewerkstelling en integratie in Griekenland. Hij benadrukt dat hij in Griekenland geen werk vond wegens “*het gebrek aan werk en het gebrek aan inspanningen die de Griekse autoriteiten leverden voor vluchtelingen met een beschermingsstatus te doen integreren.*” Zo stelt verzoeker dat hij geen enkele ondersteuning kreeg om de taal aan te leren, hetgeen een belangrijke voorwaarde is om een tewerkstelling te bekomen. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij geen werk kon vinden, ook al was hij gemotiveerd en heeft hij serieuze inspanningen geleverd. Hij stelt dat “[h]et duidelijk [mag] zijn dat vreemdelingen die het Grieks niet kennen voor een schier onmogelijke opdracht staan om aan werk te komen”. Verder acht hij de motivering in de bestreden beslissing, dat de voorhanden zijnde gegevens naar aanleiding van verzoekers ervaringen onvoldoende zijn om te besluiten dat hij zich niet kon beroepen op de rechten verbonden aan de internationale beschermingsstatus in Griekenland dan ook “*ronduit belachelijk*”. Hij meent dat, indien hij bij de commissaris-generaal meer tijd had gekregen dan de duur van het tweede persoonlijk onderhoud om zijn situatie ernstig toe te lichten of indien de commissaris-generaal een diepgaander onderzoek zou voeren, verzoeker meer informatie had kunnen verstrekken. Hij besluit dat de bestreden beslissing onvoldoende aantoont dat verzoeker weldegelijk de nodige rechten kon inroepen teneinde “*zich te integreren, tewerkstelling te kunnen bekomen en taallessen te krijgen*”.

Wat de sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting betreft, meent verzoeker andermaal dat de commissaris-generaal “*niet ernstig [is]*” en “*zich werkelijk [verschuilt] achter een standaardmotivering, zonder in concrete rekening te houden met verzoekers verklaringen.*” Hij meent immers dat, indien hij “*werkelijk niet de oprechte intentie had om in Griekenland een leven uit te bouwen, dan had hij niet de moeite gedaan om gedurende langere tijd in Griekenland te blijven.*” Verzoeker citeert echter uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit volgens hem blijkt dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, “*dat hij nota bene gedwongen diende aan te vragen*”, onmenselijk werd behandeld en diende te verblijven in erbarmelijke en onmenselijke omstandigheden, die de toets van artikel 3 van het EVRM niet doorstaan. Verzoeker verklaarde tevens dat hij zich ook onveilig voelde in Griekenland.

Verzoeker meent dat hij doorleefde verklaringen heeft afgelegd over “*diverse aspecten*”, die aantonen dat de situatie in Griekenland niet de toets van artikel 3 van het EVRM doorstaat. Hij meent bovendien dat uit het administratief dossier blijkt dat hij veel meer heeft verklaard over de slechte opvang in Griekenland dan de bestreden beslissing laat uitschijnen. Hij wijst erop dat de bestreden beslissing geen melding maakt van zijn verklaringen en doet “*uitschijnen dat verzoekende partij geen enkele moeite heeft ondernomen teneinde zijn situatie te verbeteren of een toekomst op te bouwen in Griekenland*”, terwijl hij “*integendeel nog een lange periode [heeft] getracht om het hoofd boven water te houden.*” Verzoeker voelt zich dan ook gegriefd door de motivering van de bestreden beslissing gezien hij “*tijdens zijn verblijf in Griekenland zelf ervaren [heeft] hoe slecht de verdere opvolging was van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Er was geen werk, geen ondersteuning, geen onderdak, gewoonweg niets.*”

Verzoeker benadrukt verder dat zijn verklaringen volledig in lijn liggen met “*wat er ook te vinden is*” over de actuele situatie van vluchtelingen en migranten in Griekenland. Hij verwijst hierbij naar informatie van

het Europees Parlement over problemen met huisvesting en het tekort aan concrete integratieprogramma's waardoor de arbeidsmarkt niet beschikbaar is voor erkende vluchtelingen. Hij leidt hieruit af dat de commissaris-generaal *"niet louter [kan] schuilen achter een standaardmotivering waarin wordt geponeerd dat verzoeker automatisch recht heeft op alle rechten verbonden met het statuut van internationaal beschermd persoon, als het CGVS hier geen aantoonbare bewijsstukken van kan voorleggen."* Hij citeert tevens uit het AIDA-rapport, waaruit blijkt dat Griekenland een probleem heeft met racisme, waar hij ook mee te maken heeft gehad zoals hij vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, maar ook problemen met werk en medische gezondheidszorg. Verzoeker citeert tevens uit *"het artikel van Commissioner for Human Rights: "Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities." van datum 31/10/2019 n.a.v. Dunja Mijatovic haar bezoek aan Griekenland"* en uit een artikel van The Guardian in dit verband. Ten slotte citeert verzoeker nog uit informatie van Pro Asyl, RSA en Asyls met betrekking tot de situatie van personen die internationale bescherming genieten. Hij voert aan dat het rapport van Asyls unaniem is dat de levensomstandigheden in Griekenland voor personen die internationale bescherming genieten de toets van artikel 3 van het EVRM niet heeft kunnen doorstaan.

Gelet op deze erbarmelijke levensomstandigheden, kan verzoeker niet akkoord gaan met het verloop van zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij in het eerste persoonlijk onderhoud enkel werd ingegaan op de situatie in Jemen, en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud slechts een halfuur de tijd kreeg om zijn situatie in Griekenland te schetsen.

Verzoeker besluit dat hij niet enkel coherente verklaringen aflegt, doch deze ook staft met objectieve informatie. Hij acht het *"aan het CGVS om het tegendeel te bewijzen"*, doch meent dat *"[e]en loutere standaardmotivering, waaruit geen grondig onderzoek naar de situatie blijkt, onmogelijk [kan] aanvaard worden."* Verzoeker benadrukt andermaal dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd, doch werd, in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing tracht voor te houden, ernstig benadeeld in Griekenland. Verder kan opgemerkt worden dat de commissaris-generaal niet grondig ingaat op de situatie in Griekenland. Hij meent dan ook dat de bestreden beslissing stoelt op onjuistheden, onvolledigheden en de verklaringen van verzoeker niet in overweging neemt.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- de *"Study in Focus: Integration of refugees in Greece, Hungary, Italy"* van het Europees Parlement van 2018 (stuk 2);
- een uittreksel uit het *"Country report: Greece – Update"* van AIDA van 2018 (stuk 3);
- het artikel *"Greece must urgently transfer asylum seekers from the Aegean islands and improve living conditions in reception facilities"* van de Raad van Europa van 31 oktober 2019 (stuk 4);
- het artikel *"Greece passes asylum law aimed at curbing migrant arrivals"* van The Guardian van 1 november 2019 (stuk 5);
- het artikel *"Get out! In Greece recognized refugees have to leave their accommodation"* van ProAsyl van 18 april 2019 (stuk 6);
- het artikel *"Returned recognized refugees face a dead-end in Greece"* van RSA van 9 januari 2019 (stuk 7);
- het rapport *"Grèce: Situation des réfugiés"* van Asyls van december 2019 (stuk 8).

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

"Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire

beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoekers geen nood hebben aan internationale bescherming in België precies omdat zij reeds in een ander land internationale bescherming genieten.

Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat: *“Uit de elementen die voorhanden zijn, de brief die werd opgesteld door de Griekse Dublinunit die is toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.*

Voor zover u argumenteert dat u in het ongewisse was wat betreft het gegeven dat u reeds internationale bescherming geniet in Griekenland, moet vooreerst worden opgemerkt dat uit de elementen aanwezig in het administratief dossier, meer bepaald de brief van de Griekse Dublinunit d.d. 6/12/2018 blijkt dat er op uw naam, behoudens onderhavig verzoek om internationale bescherming in België, een ander verzoek om internationale bescherming werd ingediend en opgetekend, d.i. in Griekenland. Uw argument is dan ook bezwaarlijk ernstig aangezien redelijkerwijze van u verwacht kan worden dat u minstens zelf kennis heeft van uw procedureverloop in de lidstaat in kwestie evenals van de concrete uitkomst ervan op het niveau van de verleende status en daaraan verbonden verblijfsdocumenten, aangezien het uw persoonlijke situatie betreft en aangenomen kan worden dat u terzake de nodige interesse aan de dag zou leggen. Uitgaan van het tegendeel zou overigens indruisen tegen de nood aan internationale bescherming die u er initieel toe zou gedreven hebben om de eerdere procedure waarvan sprake in te leiden.

In de hypothese dat u in dit verband niettemin geheel te goeder trouw zou zijn en tot op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 26/2/2020 & 6/3/2020 werkelijk niet zou hebben geweten dat u reeds internationale bescherming in hogergenoemde EU-lidstaat geniet, moet volledigheidshalve worden opgemerkt dat de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet géénszins vereist dat de commissaris-generaal ertoe gehouden zou zijn om aan te tonen dat de reeds verleende internationale bescherming in de EU moet verleend zijn vóórdat u uw verzoek in België inleidde, maar betreft het moment waarop de huidige beslissing genomen wordt integendeel het relevante en enige ijkpunt.”

Deze motivering wordt niet betwist in het verzoekschrift, noch brengt verzoeker informatie bij waaruit blijkt dat hij thans niet langer over de vluchtelingenstatus zou beschikken in Griekenland.

2.3. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “*Ibrahim e.a.*”, overweging 84-85 e.v.).

Verzoeker kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer hij aantoont dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken,

die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen inzake zijn levensomstandigheden in Griekenland en verwijst naar landeninformatie met betrekking tot de situatie voor verzoekers om internationale bescherming en personen die internationale bescherming genieten in Griekenland (verzoekschrift, stukken 3-8). Deze landeninformatie vormt weliswaar een belangrijk aspect bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke achteruitgang van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij in zijn verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing zich beperkt tot een standaardmotivering en er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. In de bestreden beslissing werd immers op pertinente en correcte wijze geoordeeld dat:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid en huisvesting, voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met een derde en eerder beperkte aanvaringen met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde

van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten (een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, de geboorteaktes van uw drie kinderen en de overlijdensakte van uw echtgenote) kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie, daar zij louter betrekking hebben op de identiteit, nationaliteit en herkomst van u, uw echtgenote en uw kinderen en deze elementen staan hier niet ter discussie."

Het verweer in het verzoekschrift is niet van die aard om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Uit het loutere feit dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op 25 februari 2020 niet werd geconfronteerd met het feit dat hij internationale bescherming geniet in Griekenland, hoewel uit de brief van Griekse overheid blijkt dat de commissaris-generaal reeds op de hoogte was van dit feit, kan niet worden afgeleid dat verzoekers situatie en levensomstandigheden in Griekenland onvoldoende werden onderzocht. Er dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker werd uitgenodigd voor een tweede persoonlijk onderhoud op 6 maart 2020, waar hem de kans werd geboden om alle relevante elementen met betrekking tot zijn levensomstandigheden in Griekenland voor te leggen. De Raad wijst er bovendien op dat het in de eerste plaats aan verzoeker is om, in het kader van de medewerkingsplicht die op hem rust, de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken. In deze stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1) kan blijken dat verzoeker reeds op 18 september 2017 een internationale beschermingsstatus werd toegekend en dat hij een verblijfsvergunning ontving die geldig was 26 september 2017 tot 25 september 2020. De Raad acht het in deze geheel niet aannemelijk dat verzoeker gedurende zijn verblijf in Griekenland tot 3 oktober 2018 niet op de hoogte zou zijn gesteld dat hij in Griekenland een internationale beschermingsstatus had bekomen. Verzoeker ontkende bij aanvang van de procedure dat hij een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Griekenland (DVZ-verklaring, stuk 5, p. 10) en vermeldde tijdens het eerste persoonlijk onderhoud evenmin dat hij internationale bescherming genoot in Griekenland noch vermeldde hij zijn levensomstandigheden aldaar, hoewel hem aan het einde van dit onderhoud werd gevraagd of hij iets te voegen had aan zijn relaas (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 14).

Verzoeker kan evenmin voorhouden dat hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op 6 maart 2020 niet deugdelijk werd gehoord over zijn levensomstandigheden in Griekenland. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat verzoeker hierover weldegelijk werd ondervraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4). Verzoeker wijst op de korte duur van dit persoonlijk onderhoud, doch de Raad wijst erop dat de duur van het onderhoud geen maatstaf vormt voor de grondigheid waarmee het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden. Verzoeker werd op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud bovendien nog gevraagd of hij iets te toe voegen had aan zijn relaas, waarop hij "nee" antwoordde (*Ibid.*, p. 5). Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt aldus dat verzoeker alle mogelijkheden heeft gehad om alle relevante elementen met betrekking tot zijn internationale beschermingsstatus en levensomstandigheden in Griekenland voor te leggen. Verzoeker licht in zijn verzoekschrift evenmin toe welke elementen hij nog had willen bijbrengen tijdens de persoonlijke onderhouden waartoe hij de kans niet heeft gekregen. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij onvoldoende gehoord werd over zijn levensomstandigheden in Griekenland, noch dat de commissaris-generaal onzorgvuldig zou hebben gehandeld bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij de nodige inspanningen heeft geleverd om in Griekenland te blijven, herhaalt de verklaringen die hij tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft afgelegd over zijn levensomstandigheden aldaar en voert aan dat deze bevestigd worden door algemene informatie met betrekking tot de situatie voor personen die internationale bescherming genieten in Griekenland. De Raad benadrukt echter dat verzoeker hiermee niet aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij geen werk vond in Griekenland, merkt de Raad op dat dit verweer klemmt met verzoekers verklaringen

tijdens het tweede persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde immers dat hij in Griekenland soms twee à drie dagen per week werkte als tomatenplukker, en dat hij soms ook één à twee dagen kon werken in de stad Filiatra (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 3). Aldus toont verzoeker niet *in concreto* aan dat hij geen toegang had of zal hebben tot tewerkstelling in Griekenland. Dat dit werk onderbetaald of onregelmatig zou zijn geweest, toont niet aan dat verzoeker zich in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevond. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op het belang van de kennis van de Griekse taal bij het vinden van een tewerkstelling en meent dat hij hierin geen enkele ondersteuning kreeg. De Raad wijst er vooreerst op dat niet kan blijken dat het zonder kennis van de Griekse taal volledig onmogelijk zou zijn voor verzoeker om aan werk te geraken, gelet op het feit dat hij reeds eerder gewerkt heeft in Griekenland. Verzoekers verweer dat hij in Griekenland geen ondersteuning kreeg om de taal te leren betreft bovendien een blote bewering, nu hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud geen problemen gemeld heeft in dit verband en thans in zijn verzoekschrift evenmin *in concreto* toelicht waarom hij geen ondersteuning zou kunnen verkrijgen voor taallessen in Griekenland.

In zoverre verzoeker nog meent dat hij geen toegang had tot sociale bescherming, gezondheidszorg en huisvesting in Griekenland, merkt de Raad op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij er weldegelijk toegang had tot huisvesting, nu hij verklaarde dat de Griekse overheid hem in het dorp Cervinia (*Ibid.*) had gehuisvest. Verzoeker heeft tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud daarenboven geen concrete problemen gemeld met betrekking tot de toegang tot gezondheidszorg en sociale bescherming in Griekenland, zodat hij niet *in concreto* aantoont dat hij hier geen toegang tot had of zal hebben bij een terugkeer naar Griekenland. De Raad herhaalt dat het in de eerste plaats aan verzoeker is om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Waar verzoeker verder nog verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud waaruit volgens hem kan blijken dat hij tijdens de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in Griekenland in onmenselijke en erbarmelijke omstandigheden diende te verblijven, wijst de Raad erop dat deze verklaringen betrekking hebben op zijn situatie als verzoeker om internationale bescherming, terwijl zijn status als persoon die internationale bescherming geniet, grondig verschilt van de status van een verzoeker om internationale bescherming. Griekenland is als EU-lidstaat immers gebonden aan het EU-*acquis* dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan verzoekers status en waarvan hij gebruik kan maken. Verzoeker toont met het louter verwijzen naar zijn situatie over zijn levensomstandigheden in Griekenland voor zijn erkenning als vluchteling niet aan dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

Waar verzoeker verder nog aanvoert dat hij zich onveilig voelde in Griekenland en hierbij verwijst naar zijn verklaringen omtrent het voorval waar hij geslagen werd en zijn zak werd afgenomen, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze oordeelde dat enerzijds, dit incident niet kan worden aangemerkt een daad van vervolging of reëel risico op ernstige schade, en anderzijds dat verzoeker geen voldoende inspanningen heeft gedaan om bescherming te bekomen van de Griekse autoriteiten, terwijl redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in de eerste plaats bescherming zoekt voor zijn problemen bij de Griekse autoriteiten.

Verzoekers verweer dat uit het administratief dossier blijkt dat hij veel meer verklaard heeft over de slechte opvang in Griekenland dan de bestreden beslissing doet uitschijnen en dat geen melding wordt gemaakt van zijn verklaringen, doet geen afbreuk aan het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing en de voorgaande overwegingen waaruit genoegzaam blijkt dat verzoeker niet *in concreto* aantoont dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt daarenboven dat de commissaris-generaal verzoekers verklaringen weldegelijk heeft onderzocht, daar de bestreden beslissing melding maakt van de door verzoeker ingeroepen problemen op vlak van werkgelegenheid en huisvesting en het incident waarbij hij betrokken raakte. De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker met de loutere herhaling van zijn verklaringen in het verzoekschrift niet *in concreto* aantoont dat de commissaris-generaal de verkeerde conclusies heeft getrokken uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, noch blijkt hieruit welke elementen van zijn verklaringen nog niet werden onderzocht.

De stelling dat verzoeker in geval van een terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantonen dat hij in een situatie zou belanden die

beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van hun levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien augustus tweeduizend twintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP